

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 45

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Λ. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 30 Νοεμβρίου 1875.

Τῷ Κ. Γ. . . .

Ἀποκρινόμενοι εἰς τὰ παράπονα ἡμῶν περὶ τῆς μὴ καταχωρίσεως τοῦ ὑμετέρου ποιημακτίου, «καίτοι μὴ περιεχοτος οὐδὲν προσβ.λητικῶν ἢ ἀρήθιπων», σπεύδομεν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι ἡ μὴ δημοσίευσίς αὐτοῦ οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὴν ἠθικὴν, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὴν μετρικὴν. Οἱ ὑμέτεροι δηλ. στίχοι ἔχουσιν ἀνάγκη νὰ καταταχθῶσιν ἐπὶ τινα χρόνον ὡς ὑπότροφοι εἰς ὀρθοπεδικὸν κατὰσταμα' ἅμα δὲ καταστῶσιν οὕτω ἀρτίποδες, θέλομεν δημοσιεῦσαι αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Κόριε Συνατάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου»

Εἶμαι Βαυαρὸς καὶ ἔμπορος, ἐγεννήθην δὲ καὶ κατοικῶ ἐν Νουρεμβέργῃ. Τὸ προσιμὸν τοῦτο ἐνόμισα ἀναγκαῖον ὅπως ἐνοήσετε ὅτι δὲν εἶμαι τυχοδιώκτης, ἀλλ' ἄνθρωπος φερέγγυος καὶ ἐπομένως σοβαρὸς, καὶ τηρῶν τὰς ὑποσχέσεις του.

Ἴδου περὶ τίνος πρόκειται ἀνέγνωσα ἐν τῷ Nurembergische Merkur, ἑφημερίδι καλῶς πληροφορημένη, ἣν καθ' ἑσπέραν τακτικῶς ἀναγινώσκω πίνων τὸν ζυθόν μου, τὸ νομοσχέδιον ὅπερ τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον ἐσχάτως ὑπέβαλε περὶ ἐξοπλισμοῦ τάξεως τινος πολιτῶν, εἶδον δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄρθρον ἐξ οὗ ἔμαθον ὅτι πρόκειται νὰ ἐξοδευθῶσι δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς ἀγορὰν ὅπλων ὅπως ἐκχυμνασθῶσιν οὗτοι. Ὡς προείπον εἶμαι ἄνθρωπος τίμιος καὶ σοβαρὸς, διὰ τοῦτο πολὺ ἐσκέφθην μετὰ τοῦ φίλου μου Schulze ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καὶ ἐφθασαμεν εἰς τὸ ἐξῆς συμπέρασμα, ὅτι δύο ἑκατομμύρια εἶναι πολλὰ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Οἱ μαθηταί, ἐπειδὴ περὶ μαθητῶν πρόκειται, ἀνέκουςι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν τὴν μεταξὺ τοῦ ἔκτου καὶ τοῦ δεκάτου ἔτους περιλαμβανομένην δύνανται ἐπομένως νὰ ἀναλάβω (ἐνταῦθα ὀμιλῶ ὡς ἔμπορος τίμιος καὶ φίλος τῆς Ἑλλάδος) τὸν παντελῆ ἐξοπλισμὸν 25,000 ἐξ αὐτῶν ἀντὶ δραχμῶν 60,000 ὡς ἐξῆς.

1ον 25 χιλιάδας ὅπλα (Mauser ἢ Chassepot) μὲ κάνας ἐκ λευκοσιδήρου καὶ διὰ τοὺς μεγαλητέρους μὲ λόγγας ἐκ ζιγγου πρὸς δραχμὰς 2 = 50,000.

2ον μίαν κανονοστοιχίαν ἐπισθογεμῆ ἐκ ξύλου ἐπιχρῶσου μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς, δραχμὰς, 120.

3ον ἑκατὸν ἵππους ξυλίνους μετὰ τῶν ἐφιππίων των, μεγάλους, μὲ κοῦνιαν (à bascule) ἢ μὲ τροχούς κατὰ βόλτησιν, πρὸς δραχμὰς 10 = 1000.

4ον 300 σάλπιγγας καὶ ἄλλα τόσα τύμπανα πρὸς δραχμὰς 3 = 1800.

5ον 20,000 πυριτοθήκας ἐκ μουσαμᾶ μετὰ τῶν ζωνῶν των πρὸς λεπτὰ 35 = 7000, ἦτοι
τὸ ὅλον δραχμὰς 59,920, μένουσι δὲ καὶ δραχμαί

80 αντί των οποίων δύναμαι να προμηθεύσω ισάριθμα ζεύγη ίππικου μετά των λουριών αυτών.

Παρακαλώ, κύριε Συντάκτα, να δώσετε την πρόβουσαν δημοσιότητα εις την πρότασιν μου ταύτην, διότι το μόνον έσπερ με κινεί προς τοϋτο είναι ο ζήλος μου και η επιθυμία έσως συντελέσω εις την αναζωπύρωσιν του στρατιωτικού πνεύματος των τρυφερών απογόνων των Μαραθωνομάχων, ος αγαπώ και θαυμάζω, ως πρώην μαθητής των κατωτέρων τάξεων τής ένταϋθα Realschule.

Όλο: δοϋλός σας
FRANZ MULLER

Κατασκευαστής παιγνιδίων έν Νουρμπεργή (Βαυαρία).

Έπαρχιακά

Κεραλήνια 20 Νοεμβρίου 1873.

Βρεφοχτορία Κύριε Δήμαρχε! Βρεφοχτορία!

Σήμερα εις το Δημαρχείον μας παρεστάθη μία σκηνή από τρεις πλέον σπαραξικάρδιες.—Δέκα χιλιάδες πεντακόσια πενήντα μπαρμπουνάκια έπαρουσιασθήκανε όλα άντάμα ένώπιον του Δημάρχου μας κ' έκάμανε την ακόλουθον ένστασιν,

Κύριε Δήμαρχε, ζητούμε Δικαιοσύνη!
Τί έστάθηκε, λέει ο Δήμαρχος, τί έστάθηκε;
Βρεφοχτορία, Κ. Δήμαρχε! Βρεφοχτορία!
Δέν έννοώ. Έξηγηθήτε καλύτερα.

Μπα! Έχεις το σώμα του έγκλήματος εμπρός εις τά 'μμάτια σου, και δέν έννοεις:—Ίδες, είμαστε δέκα χιλιάδες πεντακόσια πενήντα μπαρμπουνάκια, και όλα άντάμα δέ ζυγιάζουμε οϋδέ καν μία λίτρα γιατί πουλούνε σκάρσο στο μαρκάτο! και σε τοϋτο, Κ. Δήμαρχε, δέν ήβλεπεις βρεφοχτορίαν; . . . . . Αν ήθελε μάς αφήσουνε δύο μ'νας άκόμη, ήθελε χαρούμε κ' έμεις ένα λίγο την υπαρξί μας και ήθελε δώσουμε και στον τόπον, άντις για μία, είκοσι λίτρες ψάρι.

«Μά λοιπόν τί μπορώ να κάμω γι' αγάπη σας;»
Έκεινο που ένγενότουνε κ' επί 'Αγγλων. Να έμποδίστε τους ψαράδες να βρεφοχτονοϋνε στη θάλασσα.

Δέν άρνούμαι ότι έχετε δίκην, είπεν ο Δήμαρχος, μά . . . . . τώρα αλλάξανε οι καιροί . . . . . τώρα είναι το σύστημα που φτάνει, δέν είμ' έγώ.—Ίδέτε. Οι ψαράδες σήμερα έχουνε ψήφο! . . . . . και κάθε τρεις μήνες μάς χρειάζεται η ψήφο τους . . . . . Τί να γένη! . . . .

Νά γένη . . . . . (Μά εκείνην την στιγμήν έφωνάχθηκε πως ο ταβάς ήταν' έτοιμος, κ' έχρειάσθηκε να πάνε με τον άφέντη τους.)

Τά καυμένα! Έκάναν' πονόκαρδο!

Άν. Α.

ΣΚΝΗΕΣ

Διά του θριάμβου των δογματών του «Τίς πταίει;» κωτωρθώσαμεν να έγκλιματίσωμεν παρ' ήμιν το άγγλικόν

«ο βασιλεύς βασιλεύει αλλά δέν κυβερνά» χάρις όμως εις το μυστικόν πρωτόκολλον των τριών συμμάχων άπεκτήσαμεν και έτερον ύλως πρωτοφανές προτόν, πρωθυπουργόν πρωθυπουργέοντα αλλά μη κυβερνώντα. Το νέον τοϋτο συνταγματικόν έθιμον καθιερώθη προχθές πανηγυρικώς έν τή συζητήσει του προϋπολογισμού.

Πρός άποφυγήν περιττών ταπεινώσεων του οϋτω πρωθυπουργέοντος, νομίζομεν ότι καλόν ήθελεν είναι, πρό τής δημοσίας συνεδριάσεως έν τή κοινοβουλίω, να συνέργωνται οι τρεις σύμμαχοι εις ιδιαίτερον προδούλιον ίνα άποφασίσωσι κεκλεισμένων των θυρών τά καθημερινά λύτρα, άνθ' ών επιτρέπεται εις το ύπουργείον να ζήση.

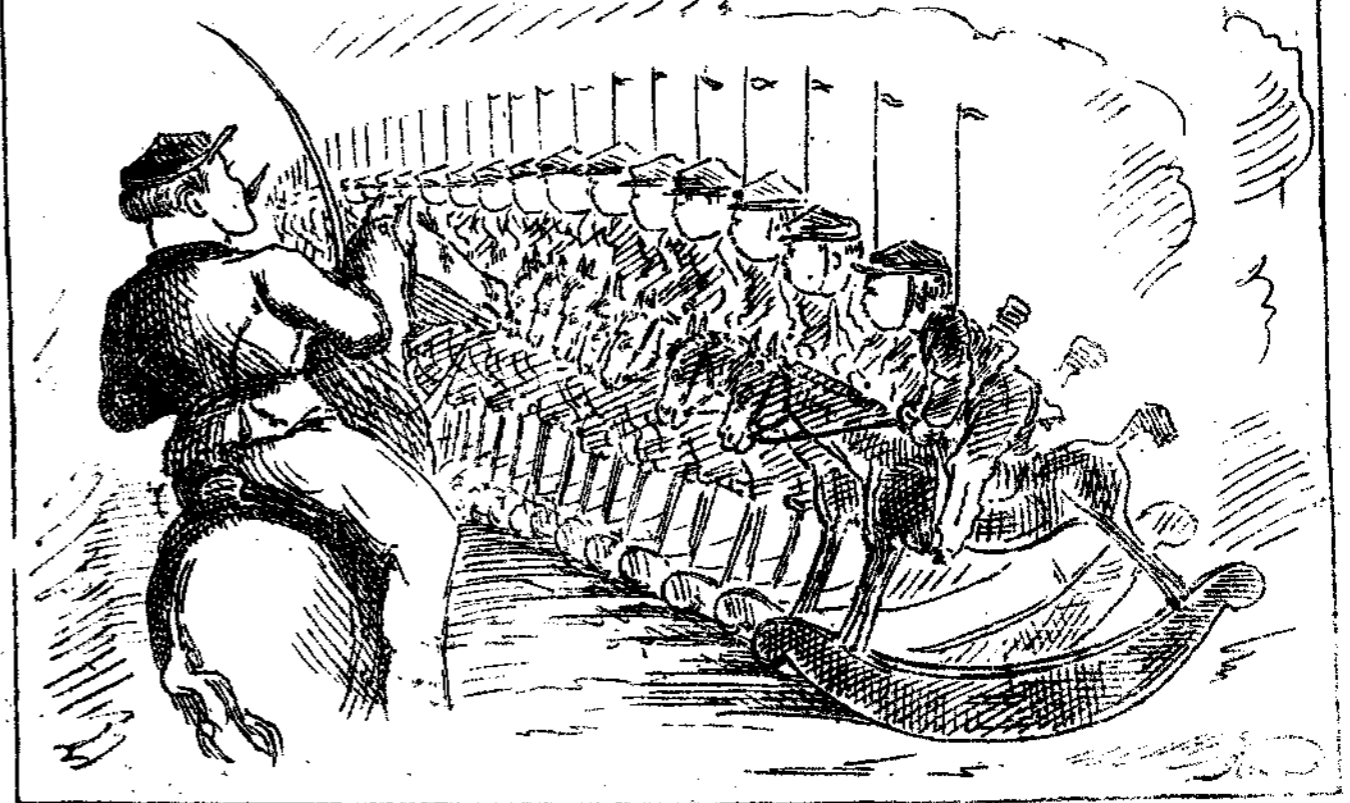
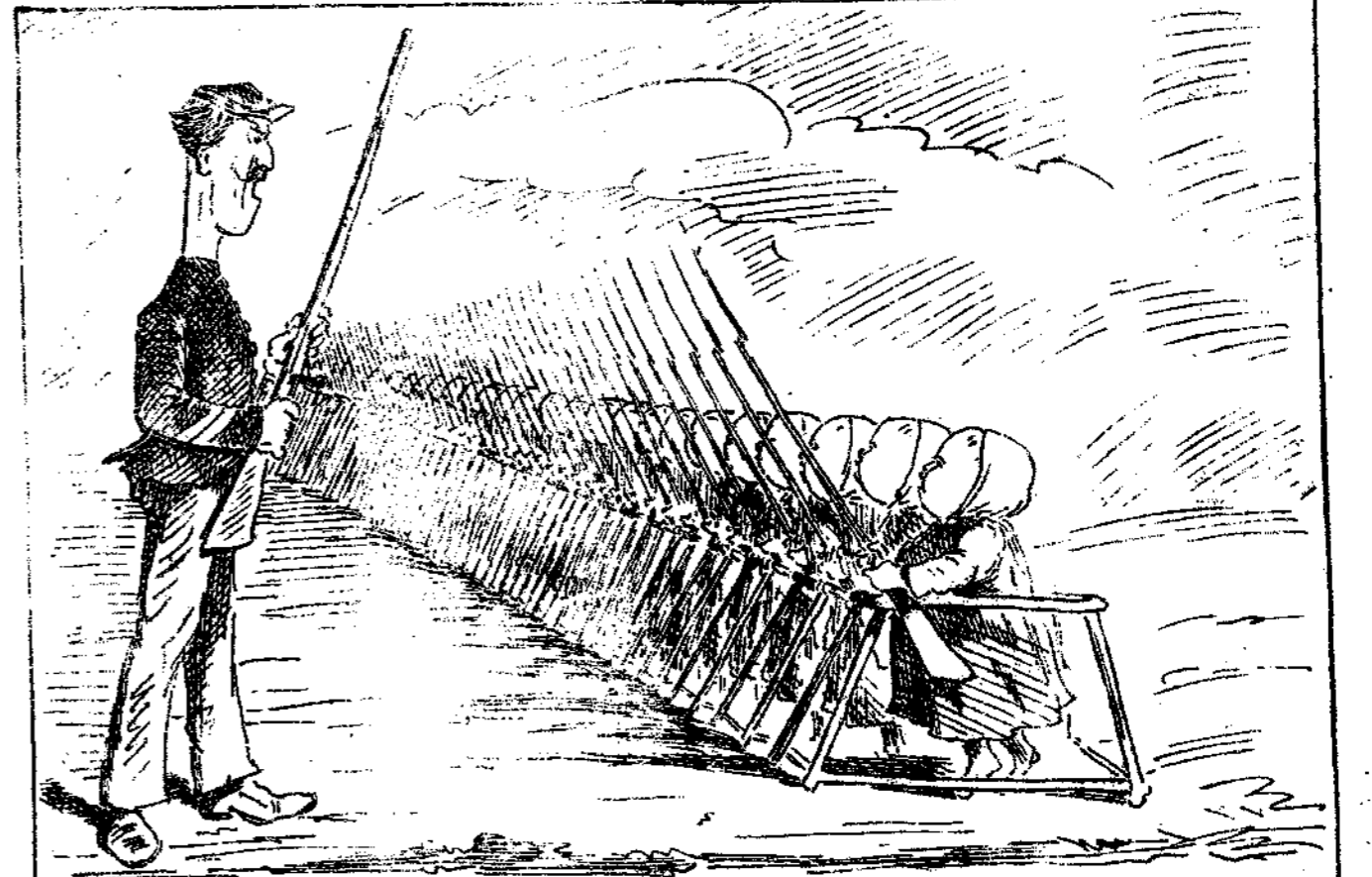
Ό αξιότιμος κ. Παπαμιχαλόπουλος, ζητών να δικαιολογήση τάς κερελθούσας ύπερβάσεις του, καταχράται άγορευών τής φράσεως: «Έπιέσθη ήθικώς». Ήμεις νομίζομεν ότι ήθελεν έκφρασθή ακριβέστερον λέγων ότι έπιέσθη άνηθικώς.

Οι μονάρχαι πρό του συντάγματος έλεγον «βασιλεύς κ' έλέφ Θεού», οϋτω νομίζομεν ότι και ο κ. Κουμουνοδούρος δύναται να όνομασθή από τινων ήμερών «ύπουργός έλέφ τής αντιπολιτεύσεως».

Του κ. Δελγηγόργη η πολιτική δεινότης συνίσταται κυρίως εις τοϋτο, ότι διακρίνει το έκάστοτε επικρατούν πνεϋμα τής κοινής γνώμης και άνοίγει εύθύς εις τον άνεμον τοϋτον τά ιστία του. Ή καταδίωξις τής βουλγαρικής συμμορίας κατέστη σήμερα δι' αυτών έτερον λαύριον' οϋδόλως τον μεμόμεθα διά τοϋτο, εύχόμεθα όμως η δευτέρα αυτη έπιχείρησις να δώση ήθικα μερίσματα άνώτερα των τής πρώτης.

Όπως πρό διετίας μεταλλευτική, οϋτω σήμερα μαστίζει τάς 'Αθήνας ζυθοπωλική έπιζωοτία. Εις των ιδρυτών τοϋτοϋ καταστήματος θέλων να διακριθή όπωσδήποτε των συναδέλφων του επενόησε να εξελληνίση τον κατάλογον των φαγητών και των ποτών. Οϋτω ποτόν τι άνόμασε πεντάκρατον και κρόν τι φαγητόν πάκιον. Το κακόν είναι ότι οϋ μόνον εκ του όνόματος αλλά και άφού φάγη και πίνη τις εκ των άνωτέρω οϋδόλως έννοεί ότι πρόκειται περί punch και φιλέτου. Τον κύριον τοϋτον συμβουλεύομεν τά μεν όνόματα να μεταφράζη όσον θέλει, την γεϋσιν όμως και την ποιότητα των φαγητών του ν' αφήνη άμετάφραστον.

Ή έφημερις ήμών έχει εις την θύραν του γραφείου αυτης όπην, ίνα ρίπτη ο βουλόμενος εις το κιώτιον τά προόντα τής εύφύιας του. Έπειδή όμως ο «Άσμοδαίος», όσον και αν ύποτεθή καλοστόμαχος, άδυνατεί να χωνεύση οίανδήποτε προσφερομένην αυτώ τροφήν, έν μέρος αυτης

Έφαρμογή νομοσχεδίου περι στρατιωτικής άσκήσεως τάξεως τινος πολιτών.

αναγκάζεται να βίπτη κατ' εὐθείαν εἰς ἄλλην τινὰ ὀπὴν, κειμένην ὀπισθεν τοῦ γραφείου του. Πρὸς τοὺς καθαριστὰς τῆς ὀπῆς ταύτης ἔχει, φαίνεται, στενάς σχέσεις ἀρτισύστατός τις σατυρική ἐφημερίς, διότι ὅσπν ὕλην τοῦ κιβωτίου ρίψωμεν ἐκεῖ, βλέπομεν μετὰ μίαν ἑβδομάδα καταχωριζομένην τακτικῶς καὶ αὐτολεξεῖ εἰς τὰς στήλας τῆς βῆθειςκς ἐφημερίδος.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ὁ πρόθυμος δούλος σας κ. Κοτοπήτας ἐν τῇ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ κατὰ τὸ προτελευταῖον φύλλον τοῦ «Ἀσμοδαίου» Σταδιοδρομία ἢ Σταδιολογία ἢ περὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πραγματεία του, παρέλειψεν, ἐξ ὑπερβολῆς αἰδοῦς, φαίνεται, ν' ἀναγράψῃ τὴν κυριωτέραν χρῆσιν ἢ κατάχρησιν, ὅπως ἀγαπᾶτε, εἰς ἣν χρησιμεύει τὸ νεώτερον ταῦτο στάδιον. Ἐπιτρέψατέ μοι, λοιπόν, κ. Συντάκτα, λίαν προφυλακτικῶς καὶ κεκαλυμμένως νὰ ὑποδείξω ταύτην ὑμῖν, φειδόμενος κατὰ τὸ δυνατόν τῆς τε ἡμετέρας αἰδοῦς καὶ ὀσφρήσεως. Ἀλλ' ἐκ τῆς συστολῆς τῶν βίωθίωνων σας βλέπω ὅτι ἐνοήσατε ἤδη περὶ ποίας τινος χρήσεως πρόκειται, καὶ οὕτως ἀπαλλάττομαι τῆς στενοχωρίας εἰς ἣν ἤθελα εὐρεθῆ πειρώμενος νὰ περιγράψω αὐτήν, χωρὶς νὰ προσκρούσω εἰς τὴν σεμνοτυρίαν τῆς . . . γραφίδος μου. Ἄν ἔχετε δισταγμούς τινας, σᾶς σημειῶ ὅτι ἡ νεοελληνικὴ αὕτη κατάχρησις ἔχει χώραν παρὰ τὰ ἀνοικοδόμητα μέρη τῆς ὁδοῦ, ὅπου πρὸς τὸ ἐσπέρας πρὸ πάντων μικρὰ βυάκια διήκουσι διὰ τῶν πεζοδρομίων συμβάλλοντα εἰς μείζονα χεῖμαρρον δυνάμενον νὰ παρασύρῃ . . . καὶ αὐτὴν τὴν ἀναπνοὴν τοῦ διαβάτου, ἂν δὲν προφθάσῃ φράσσων τὴν μύτην διὰ τοῦ βινομάκτρου του νὰ προλάβῃ τὴν μίαν ἀσφυξίαν διὰ τῆς ἄλλης. Τὴν κατάχρησιν ταύτην, κ. Συντάκτα, ὡς κάλλιον ἐμοῦ γνωρίζετε, οἱ Ἄγγλοι ἐτιμώρουν διὰ προστίμου καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἰονίοις νήσοις, ἣ δὲ δημοτικὴ πρόνοια ὄλων τῶν εὐπρεπῶν πόλεων ἐφρόντισε νὰ ἀπομονώσῃ εἰς ἰδιαιτέρα ὀχετίδια, χάριν τῆς σεμνότητος καὶ τῆς ὑγιεινῆς. Ἀλλ' ἡμεῖς ἀρκούμεθα νὰ χάσκωμεν πρὸ τῶν μεγάρων τῶν ὁμογενῶν, εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι ὁποῖαί τινες ἀναθυμιάσεις διὰ τοῦ χαιίνοντος ἐκ τοῦ θαυ-

μασμοῦ στόματος ἡμῶν εἰσέρχονται εἰς τοὺς πνευμονάς μας, ἵνα λιπάσωσιν, ἴσως, τὴν ζῆρὰν κόριν, ἣν δι' ὄλης τῆς ἡμέρας ἀνεπνεύσαμεν.

Ταῦτα εἰς συμπλήρωσιν τῶν περὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τοῦ σεμνώματος τούτου τῆς ἡμετέρας πρωτεύουσος.

Εἰς τοὺς ὀρισμούς σας
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΠΑΛΙΑΠΗΔΑΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἀπορῶ τῷ ὄντι πῶς ἐν τῇ ἐξέχῳ διαβολοσύνῃ σας ἐλησμονήσατε τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν δημοσιογραφικὸν ἡμερολόγιον. Προχθὲς ρίψας τυχαίως ἐπ' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούςς διέκρινα τὴν ἐξῆς σπουδαίαν διὰ τοὺς ἀστρονόμους διαίρεσιν τοῦ καιροῦ. Κατ' αὐτὰ τέσσαρες περίπου Ὁραι ἰσοδυναμοῦσι πρὸς μίαν Ἠμέραν, τέσσαρες δὲ Ἠμέραι πρὸς ἓνα Χρόνον Ἀγγλικόν κατὰ παράδοξον δὲ ἀντίθεσιν ὁ Αἰὼν ἐν τε Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι πολὺ συντομώτερος τοῦ Χρόνου ἐν Ἀγγλίᾳ. Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ ἀνωμαλῖαι αὗται προέρχονται ἐκ τῆς δυνάμεως, ἣν ἔχουσιν οἱ κ. κ. δημοσιογράφοι νὰ σταματῶσι καὶ τὸν ἥλιον κατ' ἀρέσκειαν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐξῆς εἰδήσεως, ἣν ἀνέγνωμεν ἐν τινὶ ἐφημερίδι τῆς Σόβου, «Τὴν ἑβδομάδα ταύτην δὲν ἐφάνη ὁ Ἥλιος, διότι τὸ τυπογραφεῖόν του μετεκομίσθη.

ΜΟΛΩΧ.

Ἐν τῷ προχθεσινῷ μαθήματι αὐτοῦ τῆς Φαρμακολογίας ὁ καθηγητῆς κ. Ἀφεντούλης προεκήρυξε τοῖς φοιτηταῖς τῆς Ἰατρικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς, ὅτι «θὰ ἦναι ἀβήρωτος μέχρι τοῦ νέου ἔτους». Τοιαύτην περιεργον μαθητικὴν δῖναμιν ὁ κ. Ἀφεντούλης δὲν μεταχειρίζεται ἤδη τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὁσάκις προτίθεται νὰ λησμονήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἔχει τὴν εὐγένειαν νὰ δηλοῖ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου μαθήματος τὴν μέλλουσαν ἀσθενείαν του, ἀπαλλάττων αὐτῷ τοὺς κ. κ. ἀκροατάς του ἀπὸ περιττοῦ δρόμου.

Φ. . . .

Ἐρωτηθέντες οἱ βουλευταὶ κ. κ. Εὐθυμιάδουλος καὶ Π. Ἰατρὸς διατί, ἐν ᾧ εἰς ἄλλα μέρη ἀναπτύσσουσι σπουδαίαν βῆτορικὴν, εἰς τὴν Βουλὴν οὐδέποτε ἔλαβον τὸν λόγον, ἀπήντησαν, «διότι οὐδεὶς ἐν τῷ τόπῳ του προφήτης».

ΝΤΟΥΒΑΡΑΣ.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Α. Διαμαντόπουλος. — Ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πρκαπῶνων πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν.

Μπούμπουλης. — Ἐπὶ τῆς Κοινοβουλευτικῆς γραμματικῆς καὶ τῶν συντακτικῶν κανόνων.

Λάμπας. — Τὰ λέει ξέτσιπα.

Σ. Πατιμεζᾶς, Ῥωμαῖος, Ῥούφος, — Κράκται.

Ζωχιός. — Εἰς ὅλα μέσα.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

Ἐπεὶ ὁ συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.